

Tutkintapyyntö

1. Ilmoittajat

- 1) Jaana Kavonius
Lakimies, OTK (eläkkeellä)
Myllärinkatu 4, 08100 Lohja, p. 040 744 2173
- 2) Totuuspuolue ry
- 3) Oikeusturvakeskus ry

2. Asiakirjan terminologia

Tässä rikosasiassa alla käytän seuraavia lyhenteitä:

PL = perustuslaki

EIS = ihmisoikeussopimus

JulkL = laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta

3. Asianomistajat, asianomistaja-aseman perusteet ja julkistaminen

Ilmoituksessa yksilöityjen rikosten asianomistajia ovat

- 1) Pakkotyölain (potilasturvallisuuslain) kohteena olevat ja sen kohteeksi joutuvat terveydenhuollon henkilöt perustuslain ja EIS 4 artiklan vastaisen pakkotyövelvoitteen ja lakko-oikeuden laittoman estämisen osalta.
- 2) Ammattiliitot Super, Tehy ja muut ammattiliitot, joiden jäsenten etuja pakkotyövelvoite koskee
- 3) Suomen kansa perus- ja ihmisoikeusloukkausten kohteena, koska laitton Helsingin KäO:n päätös ja rikollinen päätöksentekomenettely perustuslakivaliokunnassa ja eduskunnassa vaarantaa kaikkien suomalaisten vastaavat lakko- ja ammattiyhdistysoikeudet ja PL 18 §:n ja EIS 4 artiklan turvaamat perus- ja ihmisoikeudet.
- 4) Laittoman ryhmäkurivaatimusten kohteeksi päätöksenteossa ja lain säätämismenettelyssä joutuneet kansanedustajat, joita on PL 29 §:n vastaisesti pakotettu äänestämään ryhmäkurin mukaisesti eli muulla kuin riippumattomalla ja perustuslain mukaisella tavalla ja puoltamaan laitonta pakkotyölakia ja muita perus- ja ihmisoikeusloukkauksia laittomissa äänestyksissä ja perustuslain vastaisia lakeja säätämällä.
- 5) Koko väestö maalittamislain, pakkotyölain, valmiuslain, rokote- ja maskipakon, koronarokotepetoksen, 18.5.2021 päätöksen ja muiden tässä tutkintapyyntöissä yksilöityjen perustuslakiamme ja ihmisoikeussopimusta rikkovien, laintasoisesti väärällä määränemmistöllä PL 2 §:n 2 momentin, PL 12 §:n 2 momentin, PL 6, 18, 22, 29, 73, 74 ja 106 §:n vastaisesti säädettyjen perus- ja ihmisoikeuksia laittomasti kaventaneiden normien soveltamisen ja säätämisen eli rikosten kohteena.

Myös ilmoittajana minulla, perustamillani yhdistyksillä ja minulla niiden hallitusten puheenjohtajana on tässä asiassa asianomistaja-asema. Asian yhteiskunnallisen merkityksen ja asianomistaja-asemassa olevan henkilöjoukon laajuuden ja heidän oikeuksistaan tiedottamisen vuoksi teen rikosilmoituksesta lehdistötiedotteen ja julkistan sen sivulla www.virkamafia.fi. Jokainen asianomistaja-asemassa oleva voi sen jälkeen yhtyä tähän tutkintapyyntöön ja vaatia teoista rangaistusta ja korvauksiaan. Tulen myös jatkamaan julkistusta niin kauan, että rikollinen lainsäädäntötapa ja perus- ja ihmisoikeusloukkaukset valtiojohdon, oikeuskansleri Tuomas Pöystin,

muiden virkamiesten, kansanedustajien ja perustuslakivaliokunnan rikoksina tutkitaan, syytetään ja tuomitaan.

4. Tutkittavat rikosnimikkeet ja henkilöt, joiden tekoja tulee tutkia rikoksena

Poliisin on tutkittava tässä rikosilmoituksessa yksilöidyt rikokset seuraavien rikosnimikkeiden mukaisina rikoksina

- 1) syrjintä (RL 11:11 §)
- 2) pakottaminen (RL 25:8 §), jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, ja jos rikosta ei katsota esim. törkeäksi petokseksi
- 3) törkeä petos (RL 36:1 ja 2 §)
- 4) törkeä virka-aseman väärinkäyttäminen (RL 40:8 §) siltä osin kuin rikokset on tehty ministerin, oikeuskanslerin tai käräjätuomarin tai esittelijän virkatehtävässä

Poliisin tulee esitutkinnassa selvittää, täyttääkö teko myös jonkun muun rikosnimikkeen teonkuvaukset.

Rikoksista epäiltyinä tulee kuulla

- 1) Pakkotyölain eli ns. potilasturvallisuuslain säätämiseen osallistuneet kansanedustajat
- 2) Jokainen valtioneuvoston jäsen ja oikeuskansleri Tuomas Pöysti
- 3) Vasemmistoliiton eduskuntaryhmän puheenjohtaja Jussi Saramo julkisesti esittämistään lausumista, joissa hän ilmoittaa asettavansa sanktioita pakkotyölakia vastustaneille kansanedustajille PL 29 §:n vastaisesti
- 4) Kunkin puolueen eduskuntaryhmien johtajat teoista, joilla on vaikutettu äänestystulokseen pakkotyölain ja muiden tässä rikosasiassa yksilöityjen lakien säätämisessä liittämällä äänestyskäyttäytymiseen PL 29 §:n kieltämiä sanktioita, uhkailua ja painostusta äänestystuloksen vääristämiseksi ja siihen vaikuttamiseksi ja estämällä kritiikki PL 12 §:n 2 momentin vastaisella sensuurilla.
- 5) Jukka Gustafsson julkisen valehtelun ja määräysvallan väärinkäytön osalta ja hänen kanssaan pakkotyölakia perustuslakivaliokunnassa perustuslain ja ihmisoikeussopimuksen sallimaksi ja "pakolliseksi" valehdelleet ja pakkotyölain säätämistä puoltaneet perustuslakivaliokunnan puheenjohtajat ja jäsenet
- 6) Helsingin KäO:n käräjätuomarit lakko-oikeuden estävän ratkaisun osalta (valmistelijat, esittelijät ja päätöksen laatijat)
- 7) Anna-Maja Henriksson ja muut maalittamislain, valmiuslain, pakkotyölain, sotien pakkorokotuslain, rokote-, maski- ja passipakkojen ja koronarokotepetoksen avulla toteutettujen perus- ja ihmisoikeusrajoituksia sisältävien lakien valmistelijat ja säätämiseen osallistuneet ministeriöissä, valiokunnissa, eduskunnassa, oikeuskanslerinvirastossa ja perustuslakivaliokunnassa.

5. Tutkittavat rikokset, teonkuvausten täyttyminen ja asiaan pakottavina sovellettavat normit

PL 18 § 1 momentti (Oikeus työhön ja elinkeinovapaus): "Jokaisella on oikeus lain mukaan hankkia toimeentulonsa valitsemallaan työllä, ammatilla tai elinkeinolla. Julkisen vallan on huolehdittava työvoiman suojelusta."

PL 18 § 1 momentti siis säätää superilaisille, tehyläisille ja "jokaiselle" ehdottomaksi perusoikeudeksi VALITA itse, mitä työtä tekee. Tätä selvemmin ei enää voi todeta sitä, että pakkotyölain säätäminen vastoin tätä normia on laitonta.

Perustuslakivaliokunnan jäsenet ja ns. pakkotyölain säätämisen hyväksyneet kansanedustajat ovat ylittäneet harkintavaltansa säätämällä sairaanhoitoon (tehohoitoon ja kotihoitoon) perustuslain ja ihmisoikeussopimuksen kieltämän pakkotyövelvoitteen. Helsingin KäO:n ratkaisulla on tahallaan ennen äänestystä vaikutettu lain säätämiseen ja estetty laissa säädetty lakko-oikeus ja ratkaisun laatineet ja sen valmisteluun osallistuneet KäO:n virkamiehet ovat väärinkäyttäneet virkatehtäväänsä poliittiseen pakottamiseen, syrjintään ja perus- ja ihmisoikeuksien laittomaan poistamiseen PL 18 §:n, EIS 4 artiklan ja virkaan säädetyn syrjimättömyyden ehdottoman virkavelvoitteen vastaisesti ja poistaneet PL 18 §:n takaamia ja muita perus- ja ihmisoikeudeksi säädettyjä oikeuksia tiettyyn ammattiin kuuluvilta, mikä ylittää tuomarin, ministerin, oikeuskanslerin, perustuslakivaliokunnan, oikeuskanslerin ja kansanedustajien tehtävään säädetyn harkintavallan.

Lailla (pakkotyölailla/potilasturvallisuuslailla ja muullakaan lakitasoisella normilla) ei voi koskaan säätää voimaan ainuttakaan muutosta ja kavennusta mihinkään perus- ja ihmisoikeudeksi säädettyyn oikeuteen, koska sellaisen kieltävät juuri perustuslaki PL 22 § ja EIS 1, 17-18 artiklat säätämällä valtiolle ja sen viranomaisille poikkeuksettoman velvoitteen turvata jokaisen kansalaisen jokainen perus- ja ihmisoikeus. Lait, jotka on säädetty muussa kuin PL 73 §:n säätämisyjärjestyksessä ja ovat ristiriidassa jonkin olemassa olevan perustuslain ja ihmisoikeussopimuksen turvaaman erityisen oikeuden kanssa säätämis- tai soveltamisvaiheessa, ja jotka jollakin tavalla kaventavat mitään perus- ja ihmisoikeutta, ovat suoraan mitättömiä eikä niitä saa soveltaa missään. Se näkyy suoraan PL 22 §:n, PL 106 §:n ja EIS 1, 17-18 artiklan säätämistavasta.

Ministerin, kansanedustajien, perustuslakivaliokunnan, virkatuomarien, oikeuskanslerin ja kaikkien päätöksentekijöiden harkintavallan rajat ylittää ratkaisutoiminta, jossa

- 1) Perustuslain 18 §:n ja EIS 4 artiklan takaamia loukkaamattomia perus- ja ihmisoikeuksia poistetaan ja estetään ilman, että PL 18 § 1 momentin teksti olisi sitä ennen on muutettu ja poistettu valtiosääntöön säädetyssä perustuslain PL 73 §:n säätämisyjärjestyksessä.
- 2) Kenelle tahansa säädetään orjatyökiellon vastainen ihmisoikeussopimuksen kieltämä pakkotyövelvoite
- 3) Äänestyskäyttäytymiseen vaikutetaan uhkailemalla, sanktioilla, painostamalla eli PL 29 §:n vastaisesti.
- 4) Ammattiliitto Superin ja Tehyn lakko-oikeus kielletään ja ammattiyhdistystoimintaa estetään em. muiden rikollisten tavoitteiden ja pakkotyövelvoitteen asettamiseksi siten, että pakottamisen ja perustuslain kieltämän päätöksenteon kohteena olevat sairaanhoitajat, lääkärit, koti- ja perushoitajat ja muun terveyden- ja sairaanhoitohenkilöstö joutuvat RL 11:11 §:n tarkoittamalla muita kansalaisia ja ammattinimikkeitä heikompaan asemaan, ja heidät alistetaan ala-arvoisille työturvallisuutta vaarantaville työolosuhteille ja alipalkkaukselle lakko-oikeuksiin puuttumalla ja lailliset työsuojelu- ja työtaistelutoimet heiltä kokonaan estämällä.
- 5) Mikä tahansa laintasoinen normi säädetään siten, että lait ovat jo lähtökohtaisesti perustuslain tasoisten normien kanssa ristiriidassa.

Koska Helsingin KäO:n päätöksenteko ja lakien valmistelu on tahallisesti lainvastaista, koko valmistelu ja päätöksenteko perustuslakivaliokunnassa, Helsingin KäO:n päätös ja tahallisesti PL 29 §:n vastainen pakkotyölain säätämiseen ja lakko-oikeuden laittomaan estämiseen liittyvä ratkaisutoiminta ja päätöksenteko ja kaikki tässä tutkintapyyntöissä yksilöity pakkotyölain, maalittamislain, valmiuslain ja koronarokotteeseen liittyvä petoksellinen, lainvastainen säätäminen ja päätöksenteko tulee tutkia nimenomaan tahallisena rikoksena ja saman jatketun rikoksen (RL 8:2 § 2 mom.) osatekoina, joissa tekojen motiivit ovat poliittisia, rikollisia ja liittyvät toisiinsa.

Suomessa ei ole mahdollista säätää lainkaan laintasoisia normeja, jotka olisivat suoraan ja lähtökohtaisesti säätämävaiheessa jonkin perustuslaillisen ylempien asteisen normin sanamuodon vastaisia ja PL:n tai EIS:n normien kanssa suorassa ja selvässä ristiriidassa. Pakkotyölaki on sellainen ristiriitainen eli lähtökohtaisesti mitätön ja soveltamiskiellon alainen normi. Pakkotyölain säätäminen ei ole ts. lainkaan mahdollista

- 1) Niin kauan kuin PL 18 § 1 momentti on voimassa tekstiltään valinnanvapauden omaan työhön "jokaiselle" (eli myös Superin ja Tehyn jäsenten ammateissa) turvaavana.
- 2) Koska sellaisen velvoitteen säätäminen on myös EIS 4 artiklan pakkotyökiellon vastaista nykyaikaisen orjuuden säätämistä eli Suomen valtion ihmisoikeusvelvoitteiden vastaista, ja koska myös ihmisoikeudet kuuluvat "jokaiselle"

PL 106 § (Perustuslain etusija): "Jos tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa lain säännöksen soveltaminen **olisi ilmeisessä ristiriidassa perustuslain kanssa**, tuomioistuimen on annettava etusija perustuslain säännökselle."

Rikosilmoituksen kattamassa asiassa lakko-oikeuden kieltäneet käräjätuomarit ovat

- 1) Ylittäneet tahallaan virkaansa säädetyn harkintavallan ja käyttäneet virkatehtäväänsä PL 2 §:n 3 momentin vastaiseen laittomaan, perustuslain vastaiseen päätöksentekoon, valtiojohdon poliittisten tarkoituserien toteutukseen ja perustuslain vastaisen pakkotyölain säätämisen valmistelutoimintaan.
- 2) Toteuttaneet laajaan kansanosaan kohdistuvan perus- ja ihmisoikeusloukkauksen ja tahallista tiettyyn ammattiryhmään kohdistuvaa syrjintää.
- 3) Estäneet ammattiyhdistystoimintaan sisältyvän työntekijöiden lakko-oikeuden PL 18 §:n erityisesti säätämän työntekijöiden valinta-oikeuden vastaisesti EIS 4 artiklan kieltämään orjuuteen pakottamalla.
- 4) Rikkoneet tahallaan PL 106 §:n säätämää erityistä virkavelvollisuutta ja toteuttaneet lainsäädäntöhierarkiaa tahallaan siihen nähden käänteisesti eli **antaneet etusijan perustuslain vastaiselle laintasoiselle normille, vaikka PL 106 § ja valtiosäännön mukainen lainsäädäntöhierarkia velvoittaa antamaan etusijan perustuslaille.**

PL 2 § 3 momentti: "Julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin. Kaikessa julkisessa toiminnassa on noudatettava tarkoin lakia."

PL 12 § 2 momentti: "Viranomaisen hallussa olevat asiakirjat ja muut tallenteet **ovat julkisia**, jollei niiden julkisuutta ole välttämättömien syiden vuoksi lailla erikseen rajoitettu. **Jokaisella on oikeus saada tieto julkisesta asiakirjasta ja tallenteesta.**"

Törkeää on, että perustuslakivaliokunta, jonka erityiseksi tehtäväksi on **PL 74 §:ssä** säädetty huolehtia lainvalmistelussa normien perustuslainmukaisuudesta, on systemaattisesti toiminut törkeimpänä perustuslakien rikkojana ja kumileimasimena, jonka valehtelun avulla kaikki muu kansalaisiin kohdistettu tahallinen ja poikkeuksellisen törkeä rikollisuus eli laittomat perus- ja ihmisoikeuksien kavennukset on toteutettu. Juuri perustuslakivaliokunnan kokoonpano on päätekijä kaikissa kansaamme kohdistetussa törkeässä perustuslakimme rikkomisessa ja törkeäksi valtiopetosrikollisuudeksi, kansalaisten ja valtiomme rikolliseksi tahalliseksi velkuuttamiseksi, sotelaisten orjuuttamiseksi, heidän ja koko väestön terveyden ja hengen tuhoamiseksi ja rokotejoukkotuhonnaksi tarkoitetussa toiminnassa. Perustuslain vastaisia ovat

- 1) elvytysäänestys (velkuutus) 18.5.2021
- 2) rokotejoukkotuhonta

- 3) sotien pakkorokotuspäätös eduskunnassa 28.12.2021, sitä ennen perustuslakivaliokunnassa ja laitton työsuhteen ehtoihin puuttuminen pakottamalla sotelaiset terveyttään ja henkeään vakavalla tavalla vaarantavaan rikolliseen ihmiskokeeseen ja valehtelemalla injektoitavaa vaarallista aihetta turvalliseksi rokotteeksi
- 4) kaikki samaan joukkotuhontarikollisuuteen liittyvät "koronarokotukset" ja niihin liittyvä törkeä petosrikollisuus
- 5) laittomat ja tehottomat maskipakot, koronapassit ja niihin perustuvat perustuslain ja ihmisoikeussopimuksen vastaiset liikkumis-, kokoontumis- ja elinkeinovapauden rajoitukset
- 6) lakko-oikeuden poistava Helsingin KäO:n päätös, joka on tahallisesti PL 106 §:n virkavelvoitteen vastainen
- 7) perustuslakivaliokunnan valehtelu kaikessa lainvalmistelussa, joka on tahallista ja se on toteutettu jättämällä vaan näkyvistä ja soveltamatta kaikki tässä tutkintapyyntöissä esitetyt normit ja jättämällä lainsäädäntöhierarkia ja PL 73 §:n säätämisyjärjestys soveltamatta, jotta kansalaiset on saatu mm. oikeusministeri Anna-Maja Henrikssonin ja perustuslakivaliokunnan jäsenen Jukka Gustafssonin julkisella valehtelulla uskomaan, että perustuslakivaliokunta, oikeusministeri ja oikeusministeriön virkamiehet olisivat muka "tutkineet" pakkotyölain ja muut em. rikolliset hankkeet, ja että ne muka olisivat perustuslain sallimia ja perustuslain mukaisia, vaikka he ovat tienneet ja ymmärtäneet, että mikään niistä ei ole ollut.

Lisäksi eduskunnan ja perustuslakivaliokunnan päätökset ovat syntyneet painostamalla ja sopimalla "poissaoloista", joilla äänestystulokseen on vaikutettu PL 29 §:n vastaisesti, joten kaikki päätökset ovat menettelynormien rikkomisen vuoksi mitättömiä.

PL 29 § Kansanedustajan riippumattomuus: "Kansanedustaja on velvollinen toimessaan noudattamaan oikeutta ja totuutta. Hän on siinä velvollinen noudattamaan perustuslakia, eivätkä häntä sido muut määräykset."

Vasemmistoliiton puheenjohtajan Jussi Saramon ja muiden ryhmänjohtajien, Sanna Marinin, ministerien ja puoluejohtajien julkisista tiedotusvälineille antamista lausumista ilmenee suoraan, että esim. niihin vasemmistoliiton edustajiin ja kansanedustajiin, jotka äänestivät pakkolakia vastaan, kohdistetaan sanktioita. PL 29 §:n rikkomisen näkyy suoraan siitä eikä "ryhmäkurin" vaatiminen siis edes ole laillista, vaan PL 2 §:n 3 momentin ja PL 29 §:n kieltämää rikollista toimintaa, jolla on vaikutettu pakkotyölain säätämiseen, sitä koskevaan äänestystulokseen ja kaikkiin tässä rikosasiassa yksilöimiini äänestyksiin perustuslakivaliokunnassa ja eduskunnassa täysin laittomasti ja tahallaan.

Äänestystulokseen on vaikutettu myös epänormaalilla pakkotyölain äänestyksestä poissa olleiden määrällä (108 kansanedustajaa). Osa heistä on ollut poissa, koska heihin on puolueensa johdon ja Marinin taholta kohdistettu äänestyskäyttäytymiseen pakottamista. Poliisin tulee selvittää kunkin poissaolon laillisuus ja syy. Poissaolojen poikkeava määrä johtuu mitä ilmeisimmin siitä, että poissaolijat eivät halunneet alistua ryhmänjohtajien, Marinin ja puoluejohdon painostamaan äänestyspakkoon eli eivät olisi halunneet äänestää heiltä laittomasti vaaditulla tavalla pakkotyölain puolesta eivätkä kannattaa pakkotyölakia ja profiloitua nykyaikaisen orjuuden kannattajiksi. Koko pakkotyölain säätämismenettely on perustuslain vastainen. Siksi PL 73 §:n ja 29 §:n äänestysmenettelynormeja rikkova ja PL 18 §:n säätämiä loukkaamattomia oikeuksia poistava pakkotyölaki on normina Suomessa mitätön eikä sitä saa soveltaa kehenkään eikä sitä ole Suomessa velvollisuus noudattaa kenenkään. Se on lakina mitätön

- 1) Perustuslain vastaisena eli PL 2 §:n 3 momentin, PL 18 §:n, PL 29, 73 ja 74 §:n vastaisena
- 2) PL 29 ja 73 §:n vastaisen äänestysmenettelyn ja rikollisen pakottamisen ja uhkailun ja laittoman sanktiouhkan takia

- 3) lakiin perustumattoman PL 29 §:n vastaisen ryhmäkuripakon ja siihen syy-yhteydessä olevan
- a) poissaolojen poikkeavan määrän ja poissaolojen syyn perusteella
 - b) lakia kannattaneiden tahdonmuodostukseen pakolla, disinformaatiolla ja perustuslakivaliokunnan, Henrikssonin, Marinin, Pöystin rikollisella toiminnalla toteutetun vaikuttamisen vuoksi.

Pakkotyölaki on myös orjuuden ja pakkotyön kieltävien ILO:n sopimusten ja EIS 4 artiklan vastainen kaikkialla maailmassa, myös Suomessa.

EIS 1 artikla (Velvollisuus kunnioittaa ihmisoikeuksia): ”Korkeat sopimuspuolet **takaavat jokaiselle** lainkäyttövaltaansa kuuluvalla tämän yleissopimuksen I osassa määritellyt oikeudet ja vapaudet.”

PL 22 § (Perusoikeuksien turvaaminen): ”Julkisen vallan **on turvattava** perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutuminen.”

PL 22 § ja EIS ja artikla ovat yhtä velvoittavia. Ne on kirjoitettu muotoon, jotka eivät säädä lainkaan harkintavaltaa lopettaa vastoin perustuslain tekstiä mitään perus- ja ihmisoikeutta. **PL 22 §:n ja EIS 1 artiklan tekstistä näkyy suoraan, että PL 18 §:n vastaisen pakkotyölain säätäminen on kategorisesti kielletty.** Perustuslakivaliokunta ja eduskunta, jotka rikkovat itse tahallaan aivan selvää ylimmän asteista normistoa, ovat toteuttaneet koko väestöön ja erityisesti hoitoalan lakko-oikeuksiin ja muihin perus- ja ihmisoikeuksiin vakavalla tavalla puuttuvaa törkeää rikosta.

PL 73 § (Perustuslain säätämisjärjestys): ”Ehdotus perustuslain säätämisestä, muuttamisesta tai kumoamisesta taikka perustuslakiin tehtävästä rajatusta poikkeuksesta on toisessa käsittelyssä äänten enemmistöllä hyväksyttävä lepäämään ensimmäisiin eduskuntavaalien jälkeisiin valtiopäiviin. Ehdotus on tuolloin valiokunnan annettua siitä mietintönsä hyväksyttävä asiasisällöltään muuttamattomana täysistunnossa yhden käsittelyn asiana päätöksellä, jota on kannattanut vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä.

Ehdotus voidaan kuitenkin julistaa kiireelliseksi päätöksellä, jota on kannattanut vähintään viisi kuudesosaa annetuista äänistä. Ehdotusta ei tällöin jätetä lepäämään, ja se voidaan hyväksyä vähintään kahden kolmasosan enemmistöllä annetuista äänistä.”

PL 74 § (Perustuslainmukaisuuden valvonta): ”Eduskunnan perustuslakivaliokunnan tehtävänä on antaa lausuntonsa sen käsittelyyn tulevien lakiehdotusten ja muiden asioiden perustuslainmukaisuudesta sekä suhteesta kansainvälisiin ihmisoikeussopimuksiin.”

PL 18 § 1 momentti (Oikeus työhön ja elinkeinovapaus): ”Jokaisella on oikeus lain mukaan hankkia toimeentulonsa valitsemallaan työllä, ammatilla tai elinkeinolla. Julkisen vallan on huolehdittava työvoiman suojelusta.”

EIS 4 artikla (Orjuuden ja pakkotyön kielto):

”1. **Ketään ei saa pitää** orjuudessa tai orjuuden kaltaisessa **pakkotyössä**.

2. **Ketään ei saa vaatia tekemään pakkotyötä tai muuta pakollista työtä.**”

EIS 17 artikla (Oikeuksien väärinkäytön kielto): ”Minkään tässä yleissopimuksessa ei saa tulkita suovan **millekään valtiolle, ryhmälle tai henkilölle oikeutta ryhtyä sellaiseen toimintaan tai tehdä sellaista tekoa, jonka tarkoituksena on tehdä tyhjäksi jokin tässä yleissopimuksessa tunnustettu oikeus tai vapaus** tai rajoittaa niitä enemmän kuin tässä yleissopimuksessa on sallittu.”

EIS 18 artikla (Oikeuksien käyttöä koskevien rajoitusten rajoittaminen): ”Tämän yleissopimuksen sallimia, mainittuihin oikeuksiin ja vapauksiin kohdistuvia **rajoituksia ei saa soveltaa muussa tarkoituksessa kuin siinä, jota varten ne on säädetty.**”

Pakkotyölain säätämistä ei ole voinut tietenkään toteuttaa tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä eikä lainkaan PL 18 §:n nykyisen tekstimuodon voimassa ollessa eli **pakkotyölain säätämiseksi olisi pitänyt ensin muuttaa (poistaa) myös PL 18 §:n teksti PL 73 §:n säätämisyjärjestyksessä ja lopettaa EIS 4 artikla Suomen valtiossa. Nyt on siis äänestetty voimaan**

- 1) **laintasoinen pakkotyölaki väärällä määränemmistöllä, vaikka se on selvässä ristiriidassa PL 18 §:n valintaoikeuden kanssa ja EIS 4 artiklan kanssa**
- 2) **ristiriita, jossa PL 18 § ja PL 22 § takaavat ”jokaiselle” valinnanvapauden työhönsä ja silti laintasoinen pakko, jolla PL 18 §:n oikeus laittomasti lopetetaan Superin ja Tehyn jäseniltä ja säädetään EIS 4 artiklan kieltämä pakkotyö**
- 3) **laki, jonka säätäminen ja soveltaminen on rikos.**

6. **Maalittamiskieltolaki on tarkoitettu rikollisten hankkeiden salailuvälineeksi ja sen valmistelu ja säätäminen on rikos**

Oikeusministeri Anna-Maja Henriksson on

- 1) osallistunut tahallaan kaikkien perustuslain vastaisten lainsäädäntöhankkeiden valmisteluun ja toteutuksiin
- 2) ymmärtänyt jokaisen säädetyn lain syntyneen väärässä äänestysmenettelyssä
- 3) ymmärtänyt jokaisen hänen ja perustuslakivaliokunnan johdolla laintasoinin normeihin säädetyn perus- ja ihmisoikeuksia kaventavan lain olevan suoraan kiellettyjä PL 22 §:n velvoitteen vastaisina, ja koska lakien taseisia perustuslain ja ihmisoikeussopimuksen vastaisia normeja ei saa säätää ja soveltaa Suomessa lainkaan.

Henriksson on päätekijä Pöystin, muun hallituksen, perustuslakivaliokunnan ja eduskunnan törkeissä rikoksissa. Henrikssonia, Marina, Tuppurasta, koko valtioneuvostoa ja Pöystiä koskevan ministerivastuuasian ja muiden tekoihin osallistuneiden perustuslakivaliokunnan ja eduskunnan jäsenten rikos- ja korvausvastuuta koskevan asia vireillepanovelvoite syntyy tämän tutkintapyyntöni juridiikalla ja koko Suomen kansalle syntyy oikeus vaatia rikoksiin osallistuneiden rikos- ja korvausvastuuta. Syytesuojan säätäminen PL 110-118 §:n normeihin on myös tapahtunut väärässä lainsäätämisyjärjestyksessä, PL 6 §:n ja EIS 13, 14, 17-18 artiklan kieltämällä tavalla yhdenvertaisuuden perus- ja ihmisoikeutta loukaten. Syyteoikeuden esteet he ovat itse säätäneet omien rikostensa rikos- ja korvausvastuun estämiseksi ja tehneet omien rikostensa syyttämisen estämisen mahdolliseksi rikoksentekijöille itselleen nimenomaan estämällä suora syyteoikeus rikosten kohteilta kansalaisilta, vaikka PL 6 ja EIS 13, 14, 17-18 artiklat kieltävät virkaan ja tehtävään liitetyn eriarvoisen lainsäädännön ja erilaisen syytekyntäsoveltamisen virkamiehiin.

Suomessa on voimassa PL 12 § 2 momentti, joka säätää, että lailla ei voi lainkaan päättää myöskään salauksia julkisen viranomaisen julkisiin päätöksiin ja julkisiin viranomaisasiakirjoihin. **PL 12 § 2 momentti:** ”Viranomaisen hallussa olevat asiakirjat ja muut tallenteet **ovat julkisia**, jollei niiden julkisuutta ole välttämättömien syiden vuoksi lailla erikseen rajoitettu. **Jokaisella on oikeus saada tieto julkisesta asiakirjasta ja tallenteesta.**”

Koska tämäkin on säädetty perustuslain tasoisesti ”jokaisen” oikeudeksi, siihen ei ole saanut Henriksson, perustuslakivaliokunta, eduskunta eikä kukaan ryhtyä säätämään lain tasoisella ”maalittamiskieltolailla” eli sisällöllisesti perustuslain kieltämää sensuuria toteuttavan puhe- ja

kirjoituskieltolain säätämällä estoja, jotka ovat PL 12 §:n 2 momentin, PL 22 §:n, EIS 1, 10 ja 17-18 artiklan vastaisia. **Sanan- ja ilmaisuvapauden rajoituksia ei siis ole saanut oikeusministeriössä Henriksson, hallitus ja kukaan muukaan ryhtyä edes valmistelemaan.**

PL 12 § **2 momentti** on kirjoitettu tekstiltään sellaiseen muotoon, että se ei mahdollista lainkaan laintasoisia rajoituksia tähän perusoikeuteen eli "jokaisen" oikeuteen julkistaa julkiseksi säädettyjä viranomaisten asiakirjoja ja viranomaisten väärinkäytöksiä. PL 12 § 2 momentti on siis kirjoitustavaltaan erilainen kuin PL 12 §:n 1 momentti. **Julkiseen virkatoimintaan ja julkisiin asiakirjoihin ei voi PL 12 §:n 2 momentin kirjoitustavan vuoksi lainkaan säätää mitään salailuvelvoitetta eikä rangaistusuhkaa, jollaista maalittamiskieltolailla ollaan säätämässä. PL 12 §:n 2 momenttiin ei siis ole kirjoitettu laki- ja asetusvarausta lainkaan eli ei ole säädetty oikeutta säätää lainkaan millään lain tasoilla tai alemmilla normeilla ja päätöksillä mitään rajoituksia "jokaisen" oikeuteen julkistaa julkiseksi säädettyä materiaalia.**

Lisäksi koko maalittamiskieltolain motiivi on lainvastainen. Rikoksia kansamme vahingoksi toteuttavat ministerit, muut virkamiehet, perustuslakivaliokunta, Pöysti ja eduskunta yrittävät maalittamiskieltolain säätämällä toteuttaa pelkästään rikollisia tarkoituksia:

- 1) Pyrkivät itse säätämään omiin rikoksiinsa ja julkisiin virkatehtäviinsä "salaiset rikoksenteo-oikeudet"
- 2) Yrittävät säätää rangaistavaksi julkisen virkatoiminnan arvostelun
- 3) Yrittävät säätää ja toteuttaa mielivaltaisten kostotoimien mahdollisuuden, syytteen uhkan perustuslaillisen sananvapauden käyttöön virkarikollisen toiminnan arvostelun estämiseksi
- 4) Yrittävät säätää kostovelkuutusten uhkan ja toteuttaa sananvapauden käytön perusteella kostovelkuutuksia niihin kohdistettuna, jotka paljastavat heidän rikoksiaan
- 5) Pyrkivät säätämään julkisen virkatoiminnan ja julkiset viranomaisen asiakirjat PL 12 §:n 2 momentin vastaisesti salaisiksi ja estää niiden julkistuksen PL 12 §:n 2 momentin, EIS 1, 10, 17-18 artiklojen vastaisesti
- 6) Pyrkivät muuttamaan julkiseen virkatoimintaan pääsäännöksi säädetyn julkisuuden päinvastaiseksi eli pyrkivät vääntämään "maalittamiseksi" totuuden kertomisen virkarikollisesta toiminnasta, lopettamaan PL 12 §:n 2 momentin, JulKL:n ja laissa oikeudenkäynnin julkisuudesta yleisissä tuomioistuimissa (30.3.2007/370) säädetyn ehdottoman julkisuuden ja säätämään niiden oikeuksien käytön jatkossa "kansalaisten rikokseksi".

JulKL 3 § säätää pääsäännöksi julkisuuden juuri siksi, että päätöksenteon laillisuusvalvonta kuuluu kansalle eikä lailliseen virkatoimintaan edes liity salaustarvetta: *"Tässä laissa säädettyjen tiedonsaantioikeuksien ja viranomaisten velvollisuuksien tarkoituksena on toteuttaa avoimuutta viranomaisten toiminnassa sekä antaa yksilöille ja yhteisöille mahdollisuus valvoa julkisen vallan ja julkisten varojen käyttöä, muodostaa vapaasti mielipiteensä sekä vaikuttaa julkisen vallan käyttöön ja valvoa oikeuksiaan ja etujaan."*

Viranomaisten "maalittamista" ei ole tietenkään se, että heidän rikollista päätöksentekoaan julkistetaan ja tuodaan päivänvaloon, koska juuri sellainen laillinen julkistaminen on JulKL 3 §:n, lain 30.3.2007/370, EIS 10 artiklan ja PL 12 §:n 2 momentin säätämisen nimenomainen tarkoitus.

Lisäksi on aivan selvää, että kun PL 12 §:n 2 momentin säädetty sanamuoto ei salli lainkaan lain tasoilla normeilla säätää "maalittamisrikokseksi" PL 12 §:n 2 momentin säätämän sananvapauden käyttöä eikä laki ja sen soveltaminen voi muuttaa perustuslain sisältöä päinvastaiseksi, sellaiseen lainsäädäntöhankkeeseen ryhtyminen on koko väestöön kohdistettu

rikos. Jos maalittamiskieltolaki em. rikollisella tavalla säädetään, kenenkään ei kuulu sitä noudattaa eikä maalittamiskieltolakia saa ketään suomalaista vastaan oikeudessa ja missään soveltaa (PL 12 § 2 mom, PL 22 § ja PL 106 §) ja sen soveltamisytykset ovat kaikki rikoksia. Maalittamiskieltohankeeseen ryhtyminen on Henrikssonin törkeä virkarikos ja jokaisen hanketta tukeneen, valmistelleen ja siihen myötävaikuttavan törkeä rikos. Avunanto ja yllytys virkarikokseen ei edellytä virka-asemaa rikos- ja korvausvastuun tuomitsemiseksi jokaiselle.

7. Motiivina rikollisen päätöksenteon etukäteiskierrättämisessä valehteluun osallistuvassa perustuslakivaliokunnassa on PL 115 §:n ministerivastuuasioiden vireille tulon estäminen

Syytettä valtioneuvoston jäsentä vastaan ajaa valtakunnansyyttäjä.

PL 115 § (Ministerivastuuasian vireillepano)

”Valtioneuvoston jäsenen virkatoimen lainmukaisuuden tutkinta eduskunnan perustuslakivaliokunnassa voidaan panna vireille:

- 1) oikeuskanslerin tai oikeusasiamiehen perustuslakivaliokunnalle tekemällä ilmoituksella;
- 2) vähintään kymmenen kansanedustajan allekirjoittamalla muistutuksella; sekä
- 3) eduskunnan muun valiokunnan perustuslakivaliokunnalle esittämällä tutkintapyyntöillä.

Perustuslakivaliokunta voi myös omasta aloitteestaan ryhtyä tutkimaan valtioneuvoston jäsenen virkatoimen lainmukaisuutta.”

PL 116 § (Ministerisyytteen nostamisen edellytykset):

”Syyte valtioneuvoston jäsentä vastaan voidaan päättää nostettavaksi, jos tämä tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta on olennaisesti rikkonut ministerin tehtävään kuuluvat velvollisuutensa tai menetellyt muutoin virkatoimessaan selvästi lainvastaisesti.”

Kaikki Sanna Marinin johtaman valtioneuvoston jäsenet ovat yhdessä oikeuskansleri Tuomas Pöystin, presidentti Niinistön ja koko perustuslakivaliokunnan jäsenistön kanssa koko hallituskautensa ajan toteuttaneet törkeäksi valtiopetokseksi, joukkotuhonnaksi ja Suomen itsemääräämisoikeuden vaarantamiseksi säädettyä törkeää rikollisuutta. Kaikki Sanna Marinin johtaman valtioneuvoston jäsenet ovat yhdessä oikeuskansleri Tuomas Pöystin ja nimenomaan koko perustuslakivaliokunnan jäsenistön ja lähes koko eduskunnan jokaisen kansanedustajan kanssa toteuttaneet kaikkea tässä tutkintapyyntöissä yksilöityä törkeää ihmisoikeusrikollisuutta Suomen kansan ja Suomen itsenäisen valtion vahingoksi. *Laillisuusvalvonnasta vastaavat tahot (perustuslakivaliokunta ja Pöysti) ovat siis toimineet alusta saakka jokaisessa rikoksessa rikoskumppaneina, ja sitten itse yhdessä estäneet rikostensa tutkinnan tilanteessa, jossa ministerivastuuasia olisi tullut laittaa vireille jo vuosia sitten.*

Laillisuusvalvonnan tahalliseksi estämiseksi

- 1) Pöysti on käynyt rikollisella tavalla salaista kirjeenvaihtoa ”valvottavansa” (Marin ja hallitus) kanssa etukäteen ja antanut Marinille jopa puheohjeita salaa ja ryhtynyt sitten peittelemään omia rikoksiaan salailemalla julkisessa virkatehtävässä viestintäänsä Marinin ja Bernerin ja muiden em. hankkeisiin osallisten kanssa.
- 2) Pöysti jatkaa em. viestinnän tahallista laitonta salailua omien ja rikoskumppaniensa rikosten peittelemiseksi jopa hävittyään salailuaan koskevat hallintovalitukset hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa. KPR:n on kuulunut jo vuosia sitten käynnistää tutkinta, perustuslakivaliokunnan on kuulunut käynnistää rikosprosessiin ja valtakunnansyyttäjänviraston

on kuulunut ja kuuluu ajaa syytettä valtakunnanoikeudessa oikeuskansleri Pöystiä, Marinia, Henrikssonia, Tuppurasta ja jokaista perustuslain rikkojaa vastaan. Pöysti tulee tuomita rikoskumppaneineen valtakunnanoikeudessa ja tuomitut tulee erottaa tehtäväänsä täysin soveltumattomina.

- 3) *Jokainen rikos on toteutettu niin, että rikollisten lainsäädäntöhankkeiden lausumisessa jokainen selvästi perustuslain vastainen lainsäädäntöehdotus ja "elvytykseksi" valehdeltu järjetön rikollinen 18.5.2021 miljardivelkuutushanke on pyöräytetty perustuslakivaliokunnassa muusta kuin PL 74 §:ssä säädetystä syystä eli koska*
 - A) *hallitus ja eduskunnan rikolliset lainsäätäjät ovat halunneet perustuslakivaliokunnan valheilla ensin etukäteissiunauksen rikoksilleen*
 - B) *koko perustuslakivaliokunta on osallistunut rikokseen, he eivät tietenkään nosta ketään vastaan ministerivastuua, koska joutuisivat itse rikosvastuuseen.*
 - C) *Pöysti estää tahallaan koko rikoskumppanuusverkoston jokaisen törkeän rikoksen tutkinnat, koska on itse niihin ollut osallistumassa*
 - D) *kyse on perustuslakivaliokunnan, rikollisia lainsäädäntöhankkeita toteuttaneiden kansanedustajien ja Pöystin yhteisestä rikoksesta*
- 4) Kaikki pakkotyölakia, valmiuslakia, pakkorokotuslakia ja maalittamiskiellot lakia edeltäneet siihen liittyvät hankkeet ovat yhtä rikollisin menetelmin, perustuslakia rikkoen ja PL 73 §:n pakollista äänestysmenettelyä ja siinä säädettyä määränemistönormia rikkoen toteutettu.
- 5) **"Koronarokotus"-petos, 28.12.2021 sotien pakkorokotuspäätös, kaikki maski-, passi- ja rajoituspäätökset ja pakkotyölain säätäminen PL 18 §:n ja EIS 4 artiklan vastaisena pakkotyönä ja orjuuden muotona ovat kaikki saman jatkettun rikoksen (RL 8:2 § 2 mom.) osatekoja:**
 - A) **niillä on sama motiivi**
 - B) **niitä toteuttamassa ovat olleet samat valtiojohdon, eduskunnan, perustuslakivaliokunnan ja Pöystin muodostaman ryhmittymän rikoskumppanuusverkoston tekijät**
 - C) **niiden rikosvastuuta ovat olleet itse estämässä ne, joille valvonta ja virkavastuuprosessin käynnistysvelvoite kuuluu (perustuslakivaliokunta ja Pöysti) juuri siksi, että ovat itse asianosaisia ja toteuttamassa tekoja, joista kuuluu rikosprosessi käynnistää**
- 6) Eduskunta on mukana rikollisessa lainsäätämismenettelyssä (myös oppositio) ja se näkyy suoraan siitä, että
 - A) 200:sta kansanedustajasta 108 oli epänormaalilla tavalla poissa pakkotyölain äänestyksestä, jolla poissaololla myös tahallaan vaikutettiin äänestystulokseen suoraan
 - B) vaikka rikokset ovat törkeitä ja niillä on aiheutettu koko väestölle, valtionaloudelle ja itsenäisyydelle valtavat vahingot, ei löydy kymmentä kansanedustajaa eikä yhtään valiokuntaa laittamaan vireille ministerivastuua ja rikosasiaa Pöystiä, perustuslakivaliokuntaa ja perustuslain vastaista normistoa hyväksyviä kansanedustajia vastaan.

Suomi on ajautunut laillisuusvalvonnan loppumisen, valtiojohdon, Pöystin, poliisien, eduskunnan ja perustuslakivaliokunnan rikollisuuden vuoksi PL 2 §:n 3 momentin vastaiseen laittomuuden tilaan.

8. Johtopäätökset tekojen tahallisuudesta rangaistavuudesta:

Tekoja tulee tutkia tahallisina rikoksina, koska

- 1) Niillä on rikottu tahallaan selviä ja useita perustuslain ja ihmisoikeussopimuksen normeja, toteutettu syrjintää, pakottamista ja puututtu laittomasti keskeisiin perus- ja ihmisoikeuksiin ja teot on tehty sellaisen kokoonpanon jäsenenä (eduskunta, perustuslakivaliokunta, oikeusministerin ja muun valtioneuvoston ministerien virka, oikeuskanslerin virka, tuomarien virka), joissa edellytetään erityisesti em. normien osaamista ja täysimääräistä noudattamista.

- 2) Nykyaikaisen orjuuden säätäminen Superin ja Tehyn työntekijöille on törkeä ihmisoikeusrikos. Kansalliselle tuomioistuimelle, Helsingin KäO:lle, tuomarille, kansanedustajille, perustuslakivaliokunnalle, Pöystille ja kenellekään ei ole oikeasti säädetty sellaista vallankäyttöoikeutta ja perus- ja ihmisoikeuksien mitätöntioikeutta, jota pakkotyölain säätämässä ja Helsingin KäO:n päätöksessä on täysin laittomasti tahallaan ”poliittisena tuomiovaltana” toteutettu.
- 3) Myös vakavat menettelyvirheet pakkotyölakia (potilasturvallisuuslakia) ja kaikkia perus- ja ihmisoikeusloukkauksia sisältäviä em. lakeja säädettäessä ja päätöksenteossa tekevät äänestyksistä ja päätöksistä pätemättömiä eli **ne eivät sido päätöksenteon kohteita ja niiden soveltaminen on kielletty perustuslaillisen ristiriidan vuoksi.**
- 4) Pakkotyölaki, valmiuslaki, muut edellä selvitettyt lait ja rajoitukset ja uusien vastaavien rikollisten lainsäädäntöhankkeiden valmistelu (maalittamiskieltolaki), menettelyvirheillä rikollisella tavalla syntyneiden lakien soveltaminen vakavien perus- ja ihmisoikeuksien loukkausten toteuttamiseksi ja Helsingin KäO:n päätös on toteutettu rikkomalla tahallaan edellä mainittuja normeja rangaistavaksi säädetyllä tavalla siten, että
- A) perus- ja ihmisoikeusloukkaukset kohdistuvat erityisesti sotealan työntekijöihin
- B) laittoman päätöksenteon ja perustuslainvastaisen pakkolain harkintavallan ylitykset on toteutettu laillista lakko-oikeutta estämällä, sotealan työntekijöiden ihmisoikeussopimuksen vastaisia työoloja väkisin ylläpitämällä, rikkomalla laajasti PL 2 §:n 3 momentin säätämää laillisuusperiaatetta, valtiosääntömme lainsäädäntöhierarkianormeja, PL 29 §:n velvollisuutta kansanedustajien päätöksenteon riippumattomuuteen, PL 18 §:n säätämiä oikeuksia ja PL 73 §:n säätämää lainsäädäntöjärjestystä.
- 5) Koska Suomessa on voimassa PL 18 § 1 momentti edellä kirjoitetussa tekstimuodossa:
- A) Mitään laintasoista normia ei ole voitu säätää tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä siten, että se on jo valmiiksi tahallaan ja selvästi ristiriidassa olemassa olevan PL 18 §:n kanssa
- B) **Mitään laintasoista normia ei ole voitu säätää ”työskentelypakkona” edes sinänsä,** koska PL 18 § turvaa työntekijälle nimenomaan valintaoikeuden, EIS 4 artikla kieltää orjuuden eikä mahdollista tiettyyn työskentelyyn ja ammattiin pakottamista lainkaan ellei ensin muuteta PL 18 §:n 1 momentin sanamuotoa nimenomaan perustuslain säätämisyjärjestyksessä ja lopeteta ihmisoikeussopimusta. Perustuslain ja ihmisoikeussopimuksen lopettaminen ei tietenkään lain tasoisella normilla ole mahdollista.
- C) **Potilastietolakia, soten pakkorokotuslainsäädäntöä, valmiuslakia ja maalittamislakia ei ole voinut eikä voi säätää lainkaan,** koska ne ovat jo säätämävaiheessa täynnä kiellettyjä ristiriitoja PL 2 §:n 3 momentin, PL 12 §:n 2 momentin, JulKL:n säätämän julkisuusperiaatteen, PL 18, 29, 73, 74 ja 106 §:n kanssa ja ihmisoikeussopimuksen kanssa.
- D) Lisäksi on selvää, että **mitään muutoksia perus- ja ihmisoikeuksiin ei voi Suomessa säätää tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä, koska muutosmenettelystä on erikseen säädetty PL 73 §:ssä.**
- E) Pakkotyövelvoitetta ei voinut säätää lainkaan, koska PL 18 § 1 momentti ja PL 22 § (velvoite turvata **kaikki** perus- ja ihmisoikeudet) kieltävät sellaisen säätämisen.
- F) Varsinkaan **perustuslakivaliokunnan ei ole kuulunut olla PL 73 ja 74 §:n vastaisesti säätämässä perustuslaillista rikollista ristiriitaa** niitä tule tahallaan säätää perustuslakivaliokunnan ja kenenkään rikosten avulla ja PL 73 §:n vastaisessa säätämisyjärjestyksessä.

G) Perustuslain vastaisten normien säätämisoikeutta ja perustuslakia ja ihmisoikeuksia mitätöivien päätösten laatimis- ja soveltamisoikeuksia ei ole heistä kellään

9. Kirjalliset todisteet

Kirjalliset todisteet:

- 1) Helsingin KäO:n päätös lakko-oikeuden kieltämisestä ja uhkasakosta ennen pakkotyölain säätämistä
- 2) Uutinen Saramon lausumista
- 3) Uutinen Gustafssonin huutamisesta ja valehtelusta Superin ja Tehyn lakkoilijoille
- 4) Mika Salmisen, Lasse Lehtosen, Mika Rämetin, Hanna Nohynekin, Markku Mäkijärven, Marinin, Tuppuraisen, Henrikssonin, Pöystin, koko hallituksen ja perustuslakivaliokunnan julkiset lausumat ja lainvalmisteluaineisto valehteluineen
- 5) OM:n nettisivujen teksti, jossa vahvistetaan julkisuusperiaate ja perustuslain hierarkkinen ylemmyys
- 6) Pöystin salailemien julkisten asiakirjojen julkistamisvelvollisuutta koskevat HAO:n ja KHO:n päätökset
- 7) Lainvalmisteluasiakirjat

Lohja 22.9.2022

Jaana Kavonius

Lakimies, OTK (eläkkeellä)

Totuuspuolue ry:n perustaja ja hallituksen puheenjohtaja

Oikeusturvakeskus ry:n perustaja ja hallituksen puheenjohtaja

Oikeusturva-aktivisti, kaikkien suomalaisten perus- ja ihmisoikeuksien puolustaja